

MEMORIE VAN TOELICHTING

Bij brief van 5 Februari 1948, Afdeling Arbeidersbescherming, no. 68 A.D., heeft de eerstondergetekende, mede namens zijn hierbij betrokken ambtgenoten, aan de Tweede Kamer een Nota aangeboden, waarin enkele algemene mededelingen zijn gedaan omtrent de van 6 tot 30 Juni 1946 te Seattle gehouden 28ste Internationale Arbeidsconferentie. Daarbij zijn tevens aan de Kamer die door genoemde conferentie aangenomen verdragen overgelegd, welke naar de mening van de ondergetekenden thans niet voor bekrachtiging in aanmerking komen, terwijl de vraag in hoeverre deze kunnen worden geratificeerd, nog onvoldoende beoordeeld kan worden om een verzoek tot voorbehoud der bevoegdheid tot toetreding te rechtvaardigen. Bij de bedoelde Nota zijn mede aan de Kamer overgelegd de door de conferentie aangenomen aanbevelingen.

De overige aangenomen verdragen behoren naar de mening van de ondergetekenden te worden bekrachtigd, doch alvorens daartoe kan worden overgegaan, zullen een aantal wetten en besluiten dienen te worden gewijzigd.

Wat het onderhavige verdrag betreft — een Nederlandse vertaling is als bijlage bij deze Memorie gevoegd — dit geeft voorzieningen betreffende de voeding en de verzorging, die daarmee verband houdt, ten behoeve van de bemanning aan boord van zeeschepen. Deze materie is te onzent geregeld in Hoofdstuk V van het Schepelingenbesluit (*Staatsblad* 1937, no. 242; gewijzigd bij besluit van 25 Juli 1938, *Staatsblad* no. 249), krachtens artikel 407 van het Wetboek van Koophandel. De betreffende bepalingen in het Schepelingenbesluit zijn minder uitvoerig dan de regeling in het verdrag, doch de strekking van het Schepelingenbesluit komt overeen met die van het Verdrag. Het Schepelingenbesluit geeft in enkele zeer algemene artikelen o.m. aan, dat de hoeveelheid voeding aan boord voldoende moet zijn en de staat, waarin deze verkeert, behoorlijk; het bepaalt, dat er voldoende afwisseling in de voeding moet zijn, welke een goede hoedanigheid moet bezitten; voorts geeft het regels omtrent de wijze van opslag van voeding en drinkwater. Het verdrag daarentegen bepaalt zich niet tot het geven van gelijksoortige, zij het uitvoeriger regelingen, doch strekt zich onder anderen ook uit tot de afgifte van getuigschriften van bekwaamheid aan die leden van het bedienend personeel, van wie wordt verlangd, dat zij bepaalde voorgeschreven hoedanigheden bezitten: tot de studie van methoden, geschikt om aan de bemanning een voldoende voeding en daarmee verband houdende verzorging te verzekeren en tot verspreiding van opvoedende inlichtingen over die methoden. De bevoegde autoriteit moet haar werkzaamheden uitoefenen in nauwe samenwerking met de organisaties van reders en van zeelieden en met de nationale of plaatselijke autoriteiten op het gebied van de voeding en de volks-

gezondheid. Een aanvulling van de hier te lande geldende regeling zal eveneens noodzakelijk zijn ter zake van de bepaling van het verdrag, dat elk land regelen moet vaststellen omtrent de inrichting en de uitrusting van een civiele dienst in elk schip, voldoende om aan de leden der bemanning behoorlijke maaltijden te verschaffen. (Ook op de voedingswaarde van die maaltijden wordt de aandacht gevestigd.) Vakopleidingscursussen zullen daartoe moeten worden georganiseerd. De taak van de inspectiediensten moet gelijke tred houden met de verschillende gestelde eisen en moet zich uitstrekken, behalve tot de voorraden levensmiddelen en water en de opslagruimten, ook tot de kombuis en andere installaties, gebruikt voor het bereiden en het opdienen van maaltijden en tot het toezicht op de beroepsbekwaamheden van het kombuispersoneel en bepaalde leden van de civiele dienst. Ook tijdens de reis zal geïnspecteerd moeten worden, en wel door de kapitein of een door hem aangewezen persoon, vergezeld van een verantwoordelijk lid van de civiele dienst.

Het verdrag geeft slechts richtlijnen. Aan de nationale Regeringen wordt overgelaten de wijze van uitvoering daarvan te bepalen. Dit zal te onzent geschieden in het Schepelingenbesluit, dat daartoe op verscheidene der hierboven genoemde punten zal moeten worden aangevuld. De ondergetekenden achten de wenselijkheid daarvan vast te staan. Wel is waar kan de hoge graad van voeding en verzorging, die over het algemeen de Nederlandse koopvaardijvloot kenmerkt, worden verkregen door de reeds in het Schepelingenbesluit voorkomende bepalingen, doch zij willen gaarne medewerken om te komen tot een zo groot mogelijk aantal bekrachtigingen van het onderhavige verdrag. Ten einde daartoe te kunnen overgaan, zal zo spoedig als dit de betreffende diensten mogelijk is een wijziging van het Schepelingenbesluit worden voorbereid.

Te zijner tijd zal een nadere beslissing genomen worden ten aanzien van de toepassing van dit verdrag in de overzeese gebiedsdelen.

De Minister van Sociale Zaken,

W. DREES.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

W. VAN BOETZELAER.

De Minister van Justitie,

J. H. VAN MAARSEVEEN.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,

H. VOS.

De Minister van Overzeese Gebiedsdelen,

J. A. JONKMAN.

De Minister zonder Portefeuille,

GÖTZEN.

Verdrag (no. 68) betreffende de voeding en de desbetreffende verzorging van de bemanning aan boord van schepen

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie, door de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau bijeengeroepen te Seattle en aldaar bijeengekomen op 6 Juni 1946 in haar achtentwintigste zitting,

besloten hebbende verschillende voorstellen aan te nemen betreffende de voeding en de desbetreffende verzorging, welk onderwerp het vierde punt van de agenda der zitting vormt;

besloten hebbende, dat deze voorstellen de vorm zullen aannemen van een internationaal verdrag;

neemt heden, de 27ste Juni 1946, het volgende verdrag aan, dat genoemd zal worden „Verdrag betreffende de voeding en de desbetreffende verzorging (bemanning van schepen) 1946”;

Artikel 1

1. Elk Lid van de Internationale Arbeidsorganisatie, waarvoor dit verdrag van kracht is, is er verantwoordelijk voor, dat voor de bemanning van zijn zeeschepen, hetzij publiek, hetzij privaat eigendom, die voor handelsdoeleinden voor het vervoer van lading of passagiers worden gebruikt en zijn ingeschreven in het gebied, waarvoor dit verdrag van kracht is, een behoorlijk peil van voeding en daarmee verband houdende verzorging gehandhaafd wordt.

2. De nationale wetgeving of bij het ontbreken daarvan, collectieve contracten gesloten tussen werkgevers en werknemers, zullen bepalen, welke schepen of soorten van schepen voor de toepassing van dit verdrag geacht zullen worden zeeschepen te zijn.

Artikel 2

De werkzaamheden van de bevoegde autoriteit zullen, behoudens wanneer deze op behoorlijke wijze krachtens collectieve overeenkomsten verricht worden, de volgende zijn:

a. het voorbereiden en toepassen van reglementen betreffende de bevoorrading met levensmiddelen en water en de desbetreffende verzorging, alsmede de bouw, de ligging, de luchtverversing, de verwarming, de watervoorziening en de uitrusting van de kombuizen en van de andere ruimten aan boord voor de civiele dienst bestemd, daaronder begrepen de berg ruimten voor de levensmiddelen en de koelkamers;

b. de inspectie aan boord van de voorraden levensmiddelen en water alsmede van de ruimten, inrichtingen en uitrustingen voor het opslaan, het behandelen en de bereiding van voedingsmiddelen;

c. de afgifte van getuigschriften van bekwaamheid aan die leden van het personeel, van wie verlangd wordt, dat zij bepaalde voorgeschreven hoedanigheden bezitten;

d. studie van methoden geschikt om aan de bemanning een voldoende voeding en de desbetreffende verzorging te verzekeren en verspreiding van opvoedende inlichtingen over die methoden.

Artikel 3

1. De bevoegde autoriteit moet haar werkzaamheden in nauwe samenwerking met de reders- en zeeliedenorganisaties uitoefenen en met de nationale of plaatselijke autoriteiten, die zich met vraagstukken van voeding en volksgezondheid bezighouden; zo nodig kan zij de diensten van vorengenoemde autoriteiten benutten.

2. De werkzaamheden van die verschillende autoriteiten moeten behoorlijk gecoördineerd zijn om het over elkaar heen grijpen of onzekerheid van bevoegdheden te vermijden.

Artikel 4

De bevoegde autoriteit moet beschikken over volledig geschoold vast personeel, waaronder inspecteurs.

Artikel 5

1. Elk Lid moet een wetgeving over de voeding en de civiele dienst instandhouden ter verzekering van de gezondheid en het welzijn van de bemanning van de schepen, bedoeld in artikel 1.

2. Die wetgeving moet eisen:

a. een bevoorrading met levensmiddelen en water, welke — gelet op de grootte van de bemanning en de duur en de aard van de reis — wat hoeveelheid, voedingswaarde, kwaliteit en verscheidenheid betreft, voldoende is;

b. de inrichting en de uitrusting van een civiele dienst in elk schip, voldoende om aan de leden der bemanning behoorlijke maaltijden te verschaffen.

Artikel 6

De nationale wetgeving moet regelen vaststellen aangaande een inspectie systeem, door de bevoegde autoriteit uit te oefenen:

a. op de voorraden levensmiddelen en water;

b. op alle ruimten en uitrustingen gebruikt voor het opslaan en het behandelen van de levensmiddelen en water;

c. op de kombuis en elke andere installatie gebruikt voor het bereiden en het opdienen van maaltijden;

d. op de beroepsbekwaamheden van die leden van het kombuispersoneel en de civiele dienst, van wie verlangd wordt, dat zij bepaalde voorgeschreven hoedanigheden bezitten.

Artikel 7

1. De Nationale wetgeving of bij het ontbreken daarvan, collectieve overeenkomsten gesloten tussen werkgevers en werknemers, moeten een regeling treffen voor de inspectie op zee, op geregelde tijden, door de kapitein of door een speciaal daartoe door hem aangewezen persoon vergezeld van een verantwoordelijk lid van de civiele dienst:

a. van de voorraden levensmiddelen en water;

b. van alle ruimten en uitrustingen gebruikt voor de bewaring en de behandeling van levensmiddelen en water, alsmede van de kombuis en elke andere inrichting gebruikt voor het bereiden en het opdienen van maaltijden.

2. De resultaten van elke inspectie moeten schriftelijk vastgelegd worden.

Artikel 8

De vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteit van het gebied van inschrijving zullen tot bijzondere inspecties overgaan op elke schriftelijke klacht ingediend door een aantal of een deel van de leden der bemanning als vastgesteld door de nationale wetgeving, of opgesteld in naam van een erkende organisatie van reders of van zeelieden. Om het vertrek van een schip niet te vertragen, zouden dergelijke klachten van de leden der bemanning zo spoedig mogelijk en ten minste 24 uur voor het uur, vastgesteld voor het vertrek van het schip uit de haven, ingediend moeten worden.

Artikel 9

1. De inspecteurs moeten de bevoegdheid hebben om aanbevelingen te doen aan de reder of aan de kapitein van een schip of aan een andere verantwoordelijke persoon voor de verbetering van het peil der verzorging.

2. De nationale wetgeving moet regelen treffen omtrent sancties tegen:

a. elke reder, kapitein, lid der bemanning of andere verantwoordelijke persoon, die zich niet naar de eisen van de van kracht zijnde nationale wetgeving bedraagt;

b. elke persoon, die tracht een inspecteur te verhinderen zijn werkzaamheden uit te oefenen.

3. De inspecteurs moeten aan de bevoegde autoriteit periodieke verslagen uitbrengen over hun werk en de resultaten daarvan, opgemaakt volgens een uniform schema.

Artikel 10

1. De bevoegde autoriteit zal een jaarverslag opmaken.
2. Dat verslag zal zo spoedig mogelijk na afloop van het jaar, waarop het betrekking heeft, worden gepubliceerd en het zal gemakkelijk verkrijgbaar moeten zijn voor alle betrokken organisaties of personen.
3. Exemplaren van bovenvermeld verslag zullen aan het Internationaal Arbeidsbureau worden toegezonden.

Artikel 11

1. Vakopleidingscursussen voor personen, die in dienst willen treden bij de civiele dienst aan boord van zeeschepen, moeten georganiseerd worden hetzij in goedgekeurde onderwijsinrichtingen, hetzij met behulp van andere middelen, goedgekeurd door zowel de redersorganisaties als de zeeliedenorganisaties.
2. Faciliteiten moeten worden verschaft voor de organisatie van speciale cursussen om het personen, die reeds een vakopleiding hebben gehad, mogelijk te maken hun theoretische en praktische kennis op peil te houden.

Artikel 12

1. De bevoegde autoriteit zal de laatste gegevens verzamelen over de voeding en de wijzen van aankoop, van opslaan en van bewaren van de levensmiddelen, alsmede over de bereiding en het opdienen van maaltijden, daarbij in het bijzonder rekening houdende met de speciale voorwaarden van de desbetreffende verzorging aan boord.
2. Die gegevens zullen gratis of tegen zeer geringe kosten ter beschikking worden gesteld van de fabrikanten en de handelaren, gespecialiseerd op het gebied van het verschaffen van levensmiddelen of materiaal voor de keuken en de tafel van schepen, van de kapiteins, stewards en scheepskoks en van de reders- en zeelieden organisaties in het algemeen.
- Te dien einde zullen middelen ter verspreiding, zoals handleidingen, vlugschriften, aanplakbiljetten, grafieken of advertenties in vakbladen, benut worden.
3. De bevoegde autoriteit zal alle nuttige aanbevelingen doen om verspilling van levensmiddelen te vermijden, om het handhaven van een behoorlijke staat van netheid te vergemakkelijken en om een maximum gemak bij de arbeid te verzekeren.

Artikel 13

De bevoegde autoriteit kan zich van elk van haar werkzaamheden betreffende het aanwerven, het opleiden van het personeel van de civiele dienst, de afgifte van diploma's van bekwaamheid aan dat personeel en het verzamelen en de verspreiding van inlichtingen kwijten, door het betreffende werk geheel of gedeeltelijk over te dragen aan een centrale organisatie of een autoriteit, die gelijksoortige werkzaamheden voor alle zeelieden uitoefent.

Artikel 14

De officiële bekrachtigingen van dit verdrag zullen worden medege-deeld aan de Directeur van het Internationaal Arbeidsbureau en door hem worden ingeschreven.

Artikel 15

1. Dit verdrag zal slechts verbindend zijn voor de Leden der Internationale Arbeidsorganisatie, die hun bekrachtiging door de Directeur hebben doen inschrijven.
2. Dit verdrag zal van kracht worden zes maanden nadat de bekrachtigingen van negen van de volgende landen ingeschreven zullen zijn: de Verenigde Staten van Amerika, Argentinië, Australië, België, Brazilië, Canada, Chili, China, Denemarken, Finland, Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, Griekenland, Ierland, India, Italië, Joegoslavië, Nederland, Noorwegen, Polen, Portugal, Turkije en Zweden, mits onder die negen landen er ten minste vijf zijn, die een koopvaardijvloot bezitten met een bruto tonnenmaat

van ten minste een miljoen register ton. Deze bepaling heeft ten doel de bekrachtiging van het verdrag door de Staten-Leden te vergemakkelijken, aan te moedigen en te bespoedigen.

3. Vervolgens zal dit verdrag voor ieder der Leden in werking treden zes maanden na de datum, waarop zijn bekrachtiging zal zijn ingeschreven.

Artikel 16

1. Ieder Lid, dat dit verdrag heeft bekrachtigd, kan het opzeggen na verloop van een termijn van tien jaren na de datum, waarop dit verdrag van kracht is geworden, zulks bij een verklaring toegezonden aan de Directeur van het Internationaal Arbeidsbureau en door deze in te schrijven. De opzegging wordt eerst van kracht een jaar, nadat zij is ingeschreven.
2. Ieder Lid, dat dit verdrag heeft bekrachtigd, en binnen een jaar na verloop van de termijn van tien jaren, bedoeld in het vorig lid, geen gebruik maakt van de bevoegdheid tot opzegging voorzien in dit artikel, zal voor een nieuwe termijn van tien jaren gebonden zijn en zal in het vervolg dit verdrag kunnen opzeggen na verloop van elke termijn van tien jaren, onder de voorwaarden bedoeld in dit artikel.

Artikel 17

1. De Directeur van het Internationaal Arbeidsbureau zal aan alle Leden der Internationale Arbeidsorganisatie mededeling doen van de inschrijving van alle bekrachtigingen en opzeggingen, welke hem door de Leden der Organisatie zullen zijn medegedeeld.
2. Bij de mededeling aan de Leden der Organisatie van de laatste bekrachtiging nodig voor het van kracht worden van het verdrag, zal de Directeur de aandacht van de Leden der Organisatie vestigen op de datum, waarop het onderhavige verdrag van kracht zal worden.

Artikel 18

De Directeur van het Internationaal Arbeidsbureau zal aan de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties mededeling doen, ter inschrijving overeenkomstig het bepaalde in artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties, van de volledige bijzonderheden omtrent alle bekrachtigingen en opzeggingen, welke hij overeenkomstig de voorgaande artikelen heeft ingeschreven.

Artikel 19

Telkens na verloop van een termijn van tien jaren, te rekenen van de datum, waarop dit verdrag van kracht is geworden, moet de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau aan de Algemene Conferentie verslag uitbrengen over de toepassing van dit verdrag en beslissen of het wenselijk is de gehele of gedeeltelijke herziening van dit verdrag op de agenda der Conferentie te plaatsen.

Artikel 20

1. Indien de Conferentie een nieuw verdrag aanneemt, houdende gehele of gedeeltelijke wijziging van het onderhavige verdrag, zal, tenzij het nieuwe verdrag anders bepaalt:
 - a. de bekrachtiging door een Lid van het nieuwe verdrag, houdende herziening ipso jure medebrengen onmiddellijke opzegging van het onderhavige verdrag, niettegenstaande het bepaalde in artikel 16 voornoemd, onder voorbehoud evenwel, dat het nieuwe verdrag, houdende herziening, van kracht is geworden;
 - b. van de datum, waarop het nieuwe verdrag, houdende herziening, van kracht is geworden, het onderhavige verdrag niet langer door de Leden bekrachtigd kunnen worden.
2. Het onderhavige verdrag zal echter van kracht blijven naar vorm en inhoud voor die Leden, die het bekrachtigd hebben en die het nieuwe verdrag, houdende herziening, niet bekrachtigen.

Artikel 21

Zowel de Franse als de Engelse tekst van dit verdrag is authentiek.